

POSTANOWIENIE

Dnia 6 maja 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Paweł Księżak

w sprawie ze skargi H. sp. z o.o. z siedzibą w W.
na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki
w postępowaniu przed Sądem Najwyższym w sprawie o sygn. V CSKP 276/21,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw
Publicznych w dniu 6 maja 2025 r.,

odrzuca skargę.

UZASADNIENIE

Pismem z 13 grudnia 2024 r. skierowanym do Prezesa Izby Pracy i
Ubezpieczeń Społecznych Prezesa Sądu Najwyższego dr hab. D. M. adw. M. J.,
pełnomocnik H. sp. z o.o. z/s w W. (poprzednio H. sp. z o.o. z/s w S. (dalej jako:
Skarżący) wniósł o:

1. sprawdzenie, że w postępowaniu przed Sądem Najwyższym w sprawie o
sygn. akt V CSKP 276/21 nastąpiła przewlekłość postępowania;
2. wydanie Sądowi rozpoznającemu wskazaną sprawę zlecenia niezwłocznego
rozpoznania skargi kasacyjnej na posiedzeniu niejawnym;
3. przyznanie rzecz Skarżącej kwoty 5.000 (pięć tysięcy) zł

W uzasadnieniu pełnomocnik Skarżącej wskazał, że powyższe pismo jest
skargą, o której mowa w art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na

naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (tekst jedn. tekst jedn. Dz.U. 2023, poz. 1725; dalej: „u.s.p.p.”). Ponadto przytoczył argumentację wskazującą, iż w jego ocenie zapadły w sprawie o sygn. V CSKP 276/21 wyrok Sądu Najwyższego z dnia 9 grudnia 2021 r., nie stanowi orzeczenia Sądu Najwyższego, co implikuje stwierdzenie, że sprawa nie została prawomocnie zakończona, przez co doszło w niej do wystąpienia zjawiska przewlekłości postępowania sądowego.

Z uwagi na wskazaną treść pisma, zostało ono zarejestrowane w rep. NSP jako skarga na przewlekłość postępowania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 2 ust. 1 u.s.p.p. strona może wnieść skargę o stwierdzenie, że w postępowaniu, którego skarga dotyczy, nastąpiło naruszenie jej prawa do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki, jeżeli postępowanie w tej sprawie trwa dłużej, niż to konieczne dla wyjaśnienia tych okoliczności faktycznych i prawnych, które są istotne dla rozstrzygnięcia sprawy, albo dłużej niż to konieczne do załatwienia sprawy egzekucyjnej lub innej dotyczącej wykonania orzeczenia sądowego (przewlekłość postępowania).

W ślad za art. 6 ust. 1 u.s.p.p. określono, że skarga powinna czynić zadość wymaganiom przewidzianym dla pisma procesowego. Przedłożone pismo z 13 grudnia 2024 r. nie czyni wymaganiom określonym w ww. przepisie. Należy zwrócić uwagę, że elementem niezbędnym, jakim musi się charakteryzować pismo sądowe jest m.in. wskazanie sądu, do którego jest kierowane (zob. art. 126 § 1 pkt 1 k.p.c., w zw. z art. 8 ust. 2 u.s.p.p.). Przedmiotowe pismo nie czyni zadość powyższemu obowiązkowi. Zostało ono skierowane do Prezesa Izby Pracy i Ubezpieczeń Społecznych Sądu Najwyższego. Mając to na uwadze, jak również uzasadnienie pisma, wskazujące, iż jest to skarga na przewlekłość postępowania sądowego,

niemożliwym jest przy tym zakwalifikowanie go jako skargi, o której mowa w art. 63 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. (Dz.U. Nr 78, poz. 483 z późn. zm.) tj. skargi powszechnej, której tryb rozpoznania określają przepisy Działu I Rozdziału 5a ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. – Prawo o ustroju sądów powszechnych (t.j. Dz.U. z 2024 r. poz. 334), w zw. z art. 10 § 1 ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o Sądzie Najwyższym, (t.j. Dz.U. z 2024 r. poz. 622).

Z powyższych względów Skarżący został wezwany – pod rygorem odrzucenia pisma – do usunięcia ww. braku formalnego poprzez wskazanie sądu, do którego pismo z 13 grudnia 2024 r. jest kierowane. Wobec upływu terminu na dokonanie ww. konwalidacji pismo to – jako niespełniające wymogów formalnych skargi na przewlekłość postępowania – podlegało odrzuceniu.

[SOP]

[r.g.]